

1945
18

عبدالصّفت

مختنفات

APXMB

خارجی دیلرده ادبیات نشریاتی

عباس صحت

1945

172

АРХИВ

194.369-

C 50

منتخبات

3156

12348

1847.

خارجى دىللرده ادیيات نشرياتى
باکو - ۱۹۴۵

عباس صحت

(۱۹۱۸-۱۸۷۴)

آذربایجانین بیویک افلاجمی خلق شاعری میرزه علی‌اکبر
صابر و معارفبرور-وطنپرور شاعری محمدهادی ایله بیر زماندا
یاشامیش اولان عباس صحت اونلارلا بیرلیکده ینی آذربایجان
شعرینین بانیلریندن بیری اولمودشر. بو ترقیپرور شاعرلر
خلقه خدمت، اخلاق و تربیه ایله مشغول اولماگی شعرین و
ادیباتین بیرنجی و اساس وظیفسی حساب ایدیردیلر.
عباس صحت ئوز مقاله‌لرینده، مكتوبالاریندا و شعرلرینده
شعرین و شاعرین بو شرفلی وظیفسیئی همیشه عمدە و ان
واجب بیر مسئله کبی ایلری سورور. او ئوز زمانینده کهنه
شعرین نه وضعیته اولدوغونی آذربایجان ادیبلریندن فریدون بک
کوچرلی يه يازديغى منظوم بير مكتوبدا ييله تصوير ايدى:
بیرمیز مرئیه گولقدا بیویک شاعر ایدى،
بیرمیز ساغره مايلدى، بیری جانانه.
بیرمیز هجوده يغما كيمى چوخ ماهر ایدى،
لابالى كچىنرىدى گونومز رندانه...

بیله‌یکله آذربایجانین وطنپور شاعرلری ۱۹۰۵ انقلابیندن سونرا و بویوک اوقياير سوسیالیست انقلابی عرفه‌سینده يني حیاتى - حقیقی و انقلابی آذربایجان شعرینى ياراتمىشىلار كە عباس صحت ده بونلارين ان گور كملىئىنندن يرى ايدى.

Abbas صحت وطنى - خلقىنى آشىن بير محبتله سەمەن وطنپور بير شاعر ايدى. اونون «وطن» شعرى انقلابىدا اولكى آذربایجان شعرىندە بو موضوعدە يازىلمىش ان قوتلى و تائىرىلى شعرلاردىن بىرىدى:

كۈنلۈمىن سەھىگىلى مىحبوسى منىم:
وطىمندر، وطنمىندر، وطنم!..

لاكن عباس صحت وطنپورلىكى وطن بارھىسىنده جمله پىدازىلیدان عبارت يىلىمەرىدى. اونون وطنپورلىكى بوتون يارادىيچىلىغىندا، بوتون حىات و فعالىتىنده پارلاق بير صورتىدە ئاظهر ايتىمىدر. او وطن و خلقىن آزادلىق و سعادتە چاتماسى ايچون معارف و مدنىتىن ضرورى اولدوغۇنى ادعا ايدىردى، بونا گورەدە او معارفپور، ترقىپور بير شاعر ايدى.

«نطق منظوم» سرلوحلى بير شعرىندە صحت وطن اھلىنە بىله خطاب ايدىر:

قارداش، گوزون آج، بىرجه اويان، گور نە زماندر!
دنيا اوزى علم ايله بو گون رشك جاندر!

صحىن ياشادىغى دور روسييده و آذربايچاندا بویوک انقلاب حرکاتى دورى ايدى. لهنин - ستالين پارتىاسىنین رهبرلىكى ايله روس خلقى ايله بىرىلىكىدە بوتون خلقلىر چار استبدادى عليهنە قەھرمانچا مبارزە آپارىرىدى. باكى بوتون روسييئىن ان مهم انقلابى فعلە حرکاتى مرکزلىرىنىن بىرى ايدى. انقلابىن بویوک رهبر - لورىندەن اولان ستالين يولداشىن تشکىل و رهبرلىك ايندىكى آذربايچان بولشهۋىك تشکىلاتى سايھىسىنده باكى، انقلابىن ان محكىم بير قلعەسى اولمۇشدى. البتە كە، بىله بير اجتماعى مىحيطىدە ياشايان گوزى آچىق شاعر و ادييلر مرئىه گولق ويا ساغر و جانان مىلى ايله لاابالى و رىنداھە ياشايا يىلمىزدىلر. اونلار عموم خلق ايشىنە، ترقى و انقلاب مقصىدلەرنە خدمت ايتىملى ايدىلر. عباس صحت بو فكرى منظوم بير مكتوبدا بىله افادە ايدىر:

ناروا عادت اولوب بوندان ازل،
شەرا جملەسى يازمىشدا غزل...
نه قدر اولسادا شىرىن مضمون،
نه قدر اولسادا اعجاز نمۇن،
علم اخلاقى كە حائز اولاماز،
بىزىجە هېيج وجھەلە جايىز اولاماز!

یولونی چار استبدادی کسمیشدی. حقیقی ترقی و تکامل فقط
بو استبدادی ییخماق، مبارزه ایتمک و انقلاب یولیله او لا یلردى.
عباس صحت بیر چوق حرارتلى انقلابی شعرلر یازمیشدە.
«دلبر حریتە» سرلوحەلی شعریندە او یله دىیز:

آخریت، آ منفرد املیم!

ایشە سنسن سعادتى بشرين،
کونلۇمده کى ان ایستە کلى گوزەلم،
رافاهتى، فلاحتى بشرين.

صحت حریت آمالینى تکجه ترنم ایتمکله گفایتەنمه بوب
حقیقی انقلابی مبارزه صحنهلىنى ده تصویر ایتمیشدە. «احمدین
غیرتى» سرلوحەلی شعریندە او انقلاب او جاغى او لان باکوده
احمد آدلی فعلەنин آزادىلیق مفکورەسیله رو خانوب او زمانكى
ایراندا باش وېرمن انقلابى حر كاتە قوشۇلدۇغۇنى و بوبۇڭ بير
فداكار لقلا مبارزه ایتىگىنى گوستەریر. غیرتلى احمد خىلى
مەت حسرت قالدىغى آناسىنین گوروشونە گىتمەدن وطن و
خلق قارشىسىندا ئوز شرفلى وظيفەسىنى يېرىپ قەرمانجا
ووروشور، غالب گلىر و آنجاق يارالا ناندان سونرا قايدىوب
مهربان آناسىلە گوروشوب قوجاڭلاشىر.
همچىنин «خبردار وبا زندان قارا اوولى» سرلوحەلی شعریندە ده

آفاقى ايشيقلاتىش اىكىرمنجى قىنه،
مغرېلىرىن يې او زىنە حكمى رواندر.
قانون حياندر: ياشاماز جاھل او لان قوم،
سى ايله، او خو، غيرت ايله قارداش، آماندر!

«ترقى و طبعتىن قانونى» سرلوحەلی شعریندە ده شاعر
وطشىن كچمىش عظمتلى تارىخ و مدنىتى ياد ايدەرك، ئۆز
زمانىنده کى مەحکوم و مظلوم حالىنى گوروب اورە كىن
يائىر و بو حالى دە گىشىمك لازم او لەدۇغۇنى ادعا ايدىر:
بىر معين قانون او زىرەدر حيات:

بىر دوغوش، بىر تکامل، بىر افھاطاط...

بىلە قويولمىش عالمىن بناسى:
دە گىشىمكىدر ترقىنىن اساسى!

آنچاق بى دە گىشىمك نىجه او لمالىدە؟ شاعر بى سؤالە همان
شعرىنده بىلە جواب وېرىر:

نېچىن دە گىشىمەسىن فىكرى انسانىن؟
قاھاضاسى د گلەمى بى دىنائىن!..

بىلە لىكەلە شاعر فىكرلار دە گىشىكلىك، يى اوجا مفکورە لە
دالىنجا گىتمك لازم گلدىگىنى سوپىلەير، سونرا كى شعرلىنى دە
ايىھ، داھادا ايلرى گىدۇب انقلاب طرفدارى او لور، چونكە
باشقا جور مەمکن د گلدى: وطن و ملتىن ترقى و تکامل

روس . شاعر و ادیلرین، نادسون، آلفرد میوسسه و باشقا آوروپا صنعتکار لارینین ان یاخشی اثرلرینی بوبوک بیر موقفیته آذربایجان دیلینه ترجمه ایتمیش . فردوسی، سعدی، حافظ کیمی مشهور ایران شاعرلرینه حسن رغبت بسلویهن شعرلر حصر ایتمیشدرا . او روس و آوروپا شاعرلریندن ایتدیگی ترجمه‌لر و ئوزینین یازدیغی ینی سپگی لی شعرلره آذربایجان شعرینه آوروپائی عنصرلر داخل ایتمیش و اونی طراوتلندیرمیشدرا . عباس صحت تمایله حقلی او لاراق، ادعا ایدیردی که علم و مدنیت بین‌المللدر، هر ملت بو خزینه‌دن ئوز قابلیتینه گوره استفاده ایتمه‌لی و بو خزینه‌یه ینی قیمتلی صنعت گوهرلری علاوه ایتملی در .

Abbas صحت ئوز آذربایجان خلقینین و بوتون بشرتین انقلاب واسطه‌سیله حقیقی آزادلیق و سعادته یشیه‌جگینه محکم بیر ایمانلا اینانیر و امید بسله‌یردی . آذربایجانین بوبوک انقلابچی خلق شاعری صابره اتحاف ایتدیگی بیر شعرینده صحت بو بوبوک امیدی بیله افاده ایدیر :

ای مجسم دونغو، ای علوی بشر،
ای چامورلق ایچره دوشوش صاف زر!
طعن و لعن ایلسه هر نادان سنه،
یا مساعد اولماسا دوران سنه،

صحت آزادلق یولوندا مبارزه ایدن بیر قهرمانین زنداندا کی حالینی بوبوک بیر رغبت و محبتله تصویر ایدیر :
بوردا وار سونگی و ختجر، قورشون،
اوردا حریت اقدس وارد،
ھب فیوضات مقدس وارد.
آخ... قارانلیق گیجه، سن دادیما چات،
منه بیر تسلیت و صبر و نجات!..

بیله‌لکله عباس صحتین وطنپروریگی، معارفپروریگی و ترقیپروریگی بوبوک و مقدس حریت و آزادلیق مفکوره سیله قوتله‌نیر، او بو علوی مقصد و غاییه چاتماق ایچون افلاین یگانه و حقیقی بیر یول اولدوغونی درک ایدیر، انقلاب یولوندا مبارزه‌نی ترنم و تبلیغ ایدیر .

عباس صحت ئوز خلقینی، وطنینی، اونون آزادلیق و استقلالیتی سەودىگی^۱ کیمی، دینانین بوتون باشقا ترقیپرور خلق‌لرینی، اونلارین یتیردیگی بوبوک ادیب و صنعتکارلاری سەویر، اونلارلا معنوی اتحاد یاراتماغا جهد ایدیردی . او ئوز یارادیجیلەندرا بیر چوخ روس، آوروپا و شرق ادیب و شاعرلرین اثرلریندن ترجمه‌لر ایتمیش و بونونلادا خلق‌لر آراسیندا مدنی دوستلوق یاراتماغا جهد ایتمیشدرا . عباس صحت پوشکین، لرموتوف، ماقسیم غور کی، قریلوف و باشقا مشهور

مقدس آمال و غایه‌نی ترنم و ایمانلا تبلیغ ایدیر. بیرینجی دنیا مخاربه‌سینین اودلاری - آلاولاری آراسیندان او بشرتین گله‌جک عمومی سعادت گونشینی گورور و ۱۹۱۵ نجی ایلده یازدیغی «استقبال بیزیمدر» سرلوحملی شعرینده دورین شاعر بشرتینه آزادلیق و سعادت مژده‌سی ویری:

اینان، البه بیر زمان او لاجاق،
اهل عشق او ندا حکمران او لاجاق!
نه اسارت، نده عداوت او لار،
خلق مستغرق سعادت او لار!
نه او لار گوز یاشی، نه کین، نه عناد،
نه مقصو اولار، نده جلاد!
قارداشم، سانما بو امیدی خیال،
گله‌جکدر او شانلی استقبال!..

بلی، بو شانلی استقبال گلوب چیقدی. لهنین و ساتالینین پارلاق ذکاسیندن نور آلان بویوک سوسیالیست انقلابی گونشی او جالدی و دنیانین بویوک بیر حصه‌سینی ایشیقلاندیردی: اسارت، عداوت، گوز یاشی، کین، عناد، مقصو و جلاد اولمايان آزاد بیر حیات قورولدی؛ شاعرین دیدیگی کیمی خلق مستغرق سعادت اولدی. شاعرین ئوز خلقی - آذربایجان خلقی ده

غم يمه، تخفيف وير آلامينه،
آز چکر هيكل يپارلار نامينه!..

دوغروداندا شاعرین بو اميد و آرزوسى چوخ كيچمددن پارلاق بير حقیقت اولدی. لهنین - ساتالين پارتیاسینین داهیانه رهبرلیگی ايله آزادلیق مبارزه‌سینده غالب گلن آذربایجان خلقی ئوز وطنینده حقیقی آزادلیق و استقلالیته نائل اولدی. سوويث حاكمتی سایه‌سینده آذربایجانین تاریخی مدنیتی مئسیز بير سرعتله انکشاف ايدی و با كونین مرکزینده نظامی، فضولی، واقف، ميرزا فتحعلی آخوندولوف، ناتوان، جليل محمدقلی زاده، جعفر حيارلى كيمی مشهور متفکرو شاعرلر ميره و او جملهدن بویوک صابرہ هيكللر قويولدی؛ او نلارین آدینا مكتبلر، تيانلار، مدنیت سرايالاري، كتبخانلار، علمی-تدقيقات مؤسسه‌لرى بنا اولوندى.

عباس صحت «بيان حال»، «شاعر و شعر بريسي» و بعضى باشقا شعرلرینده ئوز زمانینده کی اجتماعی محیط و استبدادین ظلمیندن شکایت ايديرىسىدە، لاكن او اميددن دوشمور، بدینلىگە يول ويرمیر. بالعكس، او بشرتین پارلاق گله‌جکينه بویوک اميدلر بسله بير. آذربایجانین نظامی، فضولی و ميرزا فتحعلی آخوندولوف کيمی بویوک متفکر و صفتکار اوغوللارنىن مقدس عموم بشرى آزادلیق و سعادت آمالينه صادق قالان او، بو

بو آزادیق و سعادت، قارداشلیق و هیجت دنیاسینین شانلى
قورو جولا ریندان بیری اولدی.

ایندی ده ایکینجی دنیا محاрабه سینین او دلاری و آلاواری
ایچینده فاشیزمین قارا اسارت کابوسی محو و نابود اولدی.
باشدما قهرمان سوویت خلقی اولماقا لة مظفر متفق اور دلاری
فاشیزم جاناوارینی ئوز عفو تلی مغاره سینده تلف ایتدی. بوتون
از ادیلیق سومون بشرىت داها خوش و داها مسعود بیر استقباله
دوغرو محکم آددیملارلا ايلری گیدیر.

م. رضاقلى زاده

او خوجولار يما

ای محترم قارعه لرم! تو بلا دیغیم بو اشعار
ھې اوره کدن چیخان بوتون اختيار سز فریاددر.
معترفم افاده جه او ندا پك چوخ نقصان وار،
ديوانه لیك آثار بىر، مسئول القدان آزاددر.
زيرا كونلۇم هو سلرىن پنجە سیندە زبوندر،
قورتار مارام، نه ایتمەلی؟ بير چارە سز جونوندر.
اوەت سوپوق بير ائردر، ممنون ایتمز هېچ كىسى،
سوپوق لوقدان آنجاق منىم خاطر يمىي ياذدىرىر.
تو خونمدادان سز بىلەلى چیخان حزىن نالھىسى
الدى دوشىمش بير «سنيق ساز» او لدو غونى آندىرىر.
دو شوندو كجه من شعر مين سوپوق لوغىن گىزلى جه
چوخ آغا لارام، او دلو-يانار او رك ايله هر گىجه.
عقلیم چاتماز، زهنم يىمز، روحىم فرياد قوبىرار،
وجدانمى ازر ایكن ان دهشتلى حقايق،

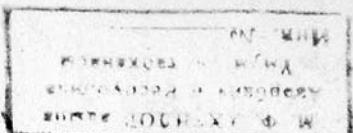
اویقو گورمیش بیر لام من، عالم اهلى بوتون کار.
سویله مکدن من عاجزم، دینله مکدن خلائق^(*)).
من ساکلک باجار مارام، یوخ، خارج از امکاندر،
مغزیمده کی جنون داغی، چون بیر یانار وولقاندر^(**)).

ترجمه حالم ویا هولولو

عشق زنجیری قیریلدی يول آچین،
ای او شاقلار، هولولو گلدی فاچین.
اواد ساچیر آغزی، وجودی آلشیر،
اواد تو تور کیم او نا بيردم یانا شیر.
مغزی بیر صائمه، بیر وولقاندر،
کونلو نیران، عملی خسرا ندر.
اوچوروملار، قایالار مسکنیدر،
قالنی مدهشن قوبولار مامنیدر.
دالدیغی فکری درین دریالار،
دوشیدیگی عشقی چین سودالر،
قلبی قان، حالی یامان، خانه خراب،
گوز یاشی ایچدیگی سو، باغری کباب.
ساتدیغی جنسی بویوک نیتار،
آلدیغی تھمی فنا تھملر.

^(*) «من کنک خواب دیده و عالم تمام کر،
من عاجزم زگفتن و خلق از شنیدنش».
شعر فارسینی اخطار ایدیر.- ع. ص.
^(**) وولقان - یانار داغ.

فکری عالی، بدنی خوار و ذلیل،
 آدی صحتکن، ئوزى خسته - علیل.
 قانلى اللرلە تیقانمش ھسى،
 باغیرىر، چىخماير اماكە سسى.
 چىرىپىر بلکە قوتارسون ئوزىنى،
 دىنلەينلر ايشىدرلر سوزىنى.
 شىشه چىكسىن دە دىرىيكن اتىمى،
 آتمارام من وطن و ملتىمى.
 مسلكىم ترجمە حالمدر،
 لطف حق غايىه آمالمدر.

بيان حال
 كىچىمشىدە سخنوران آگاه
 اولموش نىدمائى مجلس شاه.
 اشعارىن ايدىن زمان قرائت،
 شاعرلر آلوب معاش و خامت.
 باهر سوزىنە بوفق دلخواه
 آمىشلار اقل بارك الله*(*)
 ايندى دگىشوب بوتۇن قرىئىنە
 آمازلار اونى بىر آفرىئىنە.
 تكىفىر اولونور بو عصر حاضر
 هر كىيم كە اولا اديب و شاعر.

١٨٤٧.

(*) «سخاى بزرگان ایران زمين
دوتا بارك الله و يك آفرىين»

وطن

کونلومین سهو گیلی محبوبی منیم
وطنمدر، وطندر، وطن!
منی خلق ایلهمش اولجه خدا،
سونرا ویرمش وطن نشو و نما.
وطن ویردی منه نان و نمک،
وطنی منجه اونوتماق نه دیمک؟
آنادر هر کیشیه ئوز وطنی:
بسلهبوب سینهسی اوستنده منی.
سویی در کیم دولانوب قانیم اولوب،
او منیم سهو گیلی جانانم اولوب.
ساخلارام گوزلریم اوسته اونی من،
ئولرم الدن اگر گیتسه وطن.
وطین نعمتی نسیان اولماز،
ناخلفلر اونا قربان اولماز.
وطن - اجدادمزمین مدفینیدر،
وطن - ایولادمزمین مسکنیدر،
وطنی سومه یه نانسان اولماز،
اولسا، اول شخصده وجدان اولماز!

شاعر و شعر پریسی

صفالی بیر مای آخشامی... گونشین غروبندن بیر آز
سونرا صاف لاجوردی آسمانه اوجالان قرص قمرین اشمه
سینهی ساکن و معطر بیر میشنهن کولگهی آغاجلارین
آراسدان سوزوله رک ياشیل چمنلرین و ان ياخیندان آخان
سویون سطحی ايشقلاندیریر، سویا ان ياخین بیر بردہ شاعر
تك و تها او توروب مهتابه فارشی تماشای طبیعت ایدر کن بیردن-
پیره قالخوب دیر:

ایللر، آیلار گزیرم بوش-بوشونا بیکاره،
لابالی ياشایش ایندی منی آواره.
بیلمیرم من نه ایچون بوالهوسم، بی تگم،
ئوز حالمدان ئوزیم اللەدا بیلیر دلتگم.
بو گوزل منظره نین سیرینه دالماقدان ایسه،
تك و تها بو چمترارده قالماقدان ایسه؛
داها خوشدر گیدوب ئوز دردیمه درمان ایسم،
غم فردانی دوشونسهم، اونی سامان ایسم.

بیری اکمک، بیری باشماق، بیری پالتار دیله بیز؛
ویردیگی قرضی ده هر گوندۀ طلبکار دیله بیز.
من بو حالتله ناصل بیرده اولوم قافیه سنج،
گیت بیر آسوده آدام تاب، داها ویرمه منه رنج.
آتمیشام من هوسي، عشقی، دخی دلبری ده،
سنی ده، شعری ده، الهامی ده، دفترلری ده.

شعر پرسی

بس آنانکور! سنه بخش ایلدیگیم طبع و هنر؛
شاعر

سندن اول بارمده چوخ راضی ایدیم یوخسا مگر؛
طبع شعری منه ویردیگدۀ هوستناک ایندین،
حسنه مغلوب ایده رک، کونلومی غمناک ایندین.
گورمه یه دیدیم سنه من، دشمنه کام او لماز ایدیم.
اویسا سایدیم سنه منفور عوام او لماز ایدیم،
من ده بیر تاجر او لوب توپلار ایدیم سیم و زری،
خلقجه وارلغمنی اوندا او لوردی د گهري.

ئولدیگیم وقت ویرلردی منیم چون احسان؛
خلق سویلدی: عجب آدم ایدی حاجی فلان.
یا که بیر ملا او لوب سویماغا مخلوقاتی،
خواهش قسله شرح ایلر ایدیم آیاتی؛

آیاغا قالخوب گیتمک ایستدیگدۀ، ایلدیرم ترا قهله‌ری کیمی
سسler ایشیدوب اطرافدۀ کیلر شاعرین نظریندۀ تیزمر و احوالی
پریشان اولور. بو ائناده یاخیندا کی او جا داغین تېسیندۀ
گوزل بیر قیز صورتیندۀ نورانی بیر کولگه ظاهر اولور.
اینده که ساتور دیلن موسیقی آلتی ایله شاعره خطاباً:
شاعریم! سیر ایله اطرافی، طبعت نه گوزل!
باخ منیم حسینیم، انشاد ایله بیر دادلی غزل!
کولگه شاعره یاخینلاشاراق، اینده کی موسیقی آلتی
تقدیم ایدوب دیز:

آل بو ساتوریمی چال، گلدى بهار ایامی،
نعمه ایامی، می ایامی، خمار ایامی.
ئوب شیرین لبلریمی، گوشة ابرولریمی،
سرمه گیسولریمی، نر کس جادولریمی؛
وجده گل، نعمه سرا او لماغا آغاز ایده لیم،
گل برابر اوچالیم، گوگلرە برواز ایده لیم.

شاعر

سو گیلیم، عشق و هوسدن داها من بیزارم،
ایندی بیر باشقا دل آرامه پرستشکارم.
اوره گیمده داها یوخ غنچه دوداقلار دردی،
واردر ایو دردی، قادین دردی، او شاقلار دردی.

شاعر

بلی! سن سالدون عزیزم بو یامان حاله منی،
 حسرت ایتدین پارایا، عزت و اقباله منی.
 طفل نابالغ ایکن مکتبه ایتدیکده دوام،
 سن تجلی ایلهیوب قلبمے ایتدین الام.
 اوّل آسان گورونور کن گوزیمه درس حساب،
 بیر عقرب اوّلوب ارقام منه ویردی عذاب.
 سونرا گوندن گونه دیوانه‌س ایتدین منی سن،
 مکتبمن سویودوب دربدر ایتدین منی سن.
 درسی-بچی بوراخوب شعره هوسکار اولدوم،
 هرزه کار، عاشق شوریده و بی‌عار اولسوم.
 کیچدی ایام شبابم، ینه سن چکمه‌دین ال،
 ایل، اولوس*) طعنینه رغمًا اوخدوم نفعه، غزل.
 هانسی بیر کسیه یاپشدیم که یار اواسون طالع،
 سن چیخوب قارشوما هر لحظه‌ده اولدون مانع.
 قوجا بیر ملتین آمالنه قلبمده مکان
 ویروب ایتدین منی آزارکش بارگران.
 سنه مفتون اولاراق امریشه تقليد ایتدیم،
 هر فنا ایشده مسلمانلاری تنقید ایتدیم.

*) اولوس - خلق، ملت.

منه تعظیم ایده‌رک سولبر ایدی خواص و عوام
 حامی شرع میبن، ناصر دین اسلام.
 زلفه لاکن او گوندن که، اسیر اولدوم من،
 ایشته باخ مفلس و محتاج و فقیر اولدوم من.
 داهای خدر هوسمیم نفمه‌له، اشعاره،
 بوخ، بولاردان ابدآ دردیمه اولماز چاره.
 سنه دلداده اولاندان بهری بدیخت اولدوم،
 تای-توشوم ایچره سیه روز و سیه رخت اولدوم.

شعر پرسی

هانسی طالعدر آنانکور بو فنا دنیاده
 سنه من ویردیگیمه فائق اولاً معناده؟
 معنوی درلی مزیت سنه انعام ایتدیم،
 منکسر خاطرینی مهبط الام ایتدیم.
 من قوتاردیم سنى سفلانی اذیتلدن،
 مستقیض ایتمده‌یم گوگده کی نعمتلرن.
 مقدرسن اوجالوب عرشه قدر گیتمگده،
 جتنی، هم‌ده جهنملری سیر ایتمگده..
 اولشمam همدم روح ایستمیگین وقت سنه،
 سنه دیرسن که، قیب ویرمه‌میشم بخت سنه!

سن گرک راه حقیقتده جهاندان کیچهسن،
خانماندان کیچهسن، باش ایله جاندان کیچهسن.
شاعر اولدر که، حقیقتلره دلداده اولا،
شاعرین فکری، خیالی گرک آزاده اولا.
گل منیمه آباریم اوچ سماواته سنی،
اورادا نایل آیدیم درای فیوضاته سنی.
اورادا کونلون علایقدن اولور وارسته،
سنہ تقدیم ایسر افواج ملک گلددسته.
اورادا حور و پریلره ایدرسن خنده،
بختیارلقدا یاشارسان ابدی فرخنده.

شاعر

ای عزیز دل و جان، ای فرح قلب ملول!
ایدمرم ایشه بو تکلیفی شکرانلا قبول!
تابعم ایندی سن، نریه آپارسان گیدرم،
ناصل الام ایدهسن، اویله تغنى ایدرم.
تک جهانین قورتاریم محنت و آلامندن،
گلمیشم تنگه ملال سحر و شامندن.
اک منی شهپرین اوستنده آپار بالایه،
اورادان تاکه حقارتله باخیم دنیایه.

تلخکام ایندی غرض اهلنی شیرین سخنیم،
ئولکده گیت گیده بدخواهله آرتدى منیم.
بیر زمان چیخمادیغندان دل ناشادیدن،
دو گدیلر، سو گدیلر، ال چکمدمیم ارشادیدن.
گورموب اصلاح اتری صورت حالمده منیم،
دشمن اولدی منه آخرده عیالمندا منیم.
ایندی خیریم نده ایسه، اوئی درک ایله میشم،
هایدی یاوروم، داها شاعر لیگی ترک ایله میشم.

شعر پرسی

شاعریم! غم یمه، آلام جهان فانیدر،
جاودانی یاشایش لذت روحانیدر.
سن مکافاتی انسانلغا خدمته آرا،
ابدی ذوقی، تسلیمی حقیقتده آرا.
کولگهیه آلدافاراق سومه جفا عالمی،
یوکسل علویته، سیر ایله صفا عالمی.
عالمین فانی قیوداته پابند اولما!
زحمتندن اوتابونب عیشنه خرسند اولما!
اویما آلچاقلارا سن طائر علویسنه،
قاج اسارتندن اگر عاشق حریث من.

دلربا نعمه‌لریم روحه فرجبخش اولسون،
تا سوزیم سینه ارباب دله نقش اولسون.

شاعر بو سوزلری وجد و استغراق حالتده سویله‌یه رک
بی‌هوشانه یخیلوب حرکتسز قالیر. گورونمکده اولان بو
سماوی سیما نظردن غیب اولور. شاعر عاشقانه بیر حالدا مات
مبهوت فالمش ایکن، شهرلی قیافه‌سینده بیر جوان ظاهر اولوب
شاعره یاخنلاشوب دقله اوغا باخدیده‌دان سونرا غریبه بیرتب‌سلمه
ئۇزى-ئۇزىنە:

شهرلی

بونا باخ، گور نیجه یاتمش بورادا آسوده،
یارمایر، ایشله‌مەیر، وقى ایتیر بیهوده.

بنزى سولغون، حالى بوزغون، حرکتسز، مبهوت،
جانلى میتى دىم ياكە دیرى بیر تابوت.

شاعر اوینىن سوزىنى ایشیده رک قابانمش اولان گوزلرینى
آچدیده‌دان سونرا دوروب او تورور و دىرس:

شاعر

هم ده مجنون صفت آلوده غم، مست غرام
بونى دا سویله کە تصویر جگیم اولسون تام.

شهرلی
ياخشى تصویردر اووهت، سویله نه حالتدر بو؟
ئۇلپىسن يا دېرى‌سەنمى، نه كىسالىدر بو؟

شاعر

دوشگونم چوخ، نه ايديم؟

شهرلی

قالىخ كىشى، آج بير گۈزىنى،
بولانار كونلى بو حالتدا گورن اولسا اوزونى.

شاعر

دى بويور گىت!

شهرلی

او تائىر سانمى هيچ اطوارىندن؟
خبرىن وارمى فنا شىۋە رقتارىندن؟
بویله جدى و مەم و قىدە ارباب هنر،
سن كىمىي عاطل و باطل او تورار يوخسا مڭر؟
هر كىمىن قلبى ياجدانى دىگىدر ساتىق،
هر كىمىن داش كىمىي يوخىر او رەگىنە قاتىق،

ملتین حالنی گورديکده گر کدر يانسين،
در دينه قالماغى دائم ئوزىنه بورج سانسين.
طبع شعرىن كه سين شهرت ايدوپ دورانه،
معصىث در باتسان بونجا غمه يىگانه.

شاعر

مندە وارمش دوتالم سن ديدىگون فضل و هنر،
من نه ايش يامالى ياممىش، يا اليمدن نه گلر؟

شهرلى

بو نه احمق دانيشىقدر كىشى، سن شاعرشن،
شيل د گلسن كه! يازوب ايشلەمگە قادرسن.
ترجمان اولماق ايچون گريهلە، خندهلە،
سالى ويرمش سنى خلاق جهان بندەلە.
قالىخ، اويان، جرئت ايله رعد كىمى فرياد ايت
بو فلاكتىدە قلان ملتە امداد ايت.

گورمهيرسىنى بو يىچارە وطنداشلارنى،
باجى قارداشلارنى، سەو گىلى دينداشلارنى.
ظلم زنجىرنىن آلتىدا چكىر اشكىنجە،
عىيدر سن اوياسان گنجفەيە، شطرنجە.

گىچە بولواردا، قلوبىلاردا، گونوز باغلاردا
اينه وقين، اينه عمرىن هې او بونجا قالاردا.
منقعت ويرمگى يىليكىدە، باشارى يەقدا سەن،
بورج د گلمى ايدەسەن قىلى خدمت وطنە؟
آنائىن دردىنه اولاد شىرك او لمازمى؟
آنائىن حالى وخىم اولسا، او غول سولمازمى؟
وطن اوغرۇندا گىرك شخص فداكار اولسۇن،
بويلە موسىمە ياتان كىمسىلەرە عار اولسۇن!

شاعر

آنلايدىم مطلبىنى، اىتمە مذمت يىجا،
او بوبوک ايشلىرى آنجاق يپاپار ارباب دها،
من ضعيف قىلبى يېر قورخاغام، عاجز، تبل،
خلقه خوش گامك اىچون نظم ايدەرم نەمە، غزل.
ھەمە يازدىقلارىمەن اڭتى ناموزوندر،
رېتسىز، حشو و زوايدله بوتون مشحوندر،
ھانى مندە او كىاست، او درايىت، او ذاكا
قوجا يېر ملته تا قالخوب اولام راه نما؟
سيزجه شاعرلىك، ادىليك گورونور سهل ايشدر،
خىر، افكارتىر اول بارەدە چوخ يانلىشدر...

شهرلی

دیمیرم داهی اول، ابلاغ ایله بیر طرز نوین
یاخود انشاد ایله سویله‌نممش اشعار متن.

طرز تحریرده من سویله‌میرم نادرسن،
دیمیرم یازمالی، مادام که سن قادرسن.
نه گر کدر یازاسان فایده‌سز نعمه، غزل؟
یو خمی کونلونده مگر گیزلی، بویوک ملی امل؛
ایشته، ئوز فکرینی ابراز ایده‌رک ممتاز اول،
لاقل ملت ایله نالده هم آواز اول!

سایلیرسان وطن او لادلارین بیر فردی،
وطن، امدادینه ایشته چاغریر هر فردی.

يا ار اول، اورتایا چیخ، يا کومک ایت قارداشتنا
يا گیدوب ایوده او تور، همده لچک سال باشنا!

ار-قادین، ياشلی-جوان، زورلو-ضعیف، شاه و گدا
هر کس ایسون گرک امکانی قدر بورجین ادا.

شب یلداده ناصل کیم او فاجق او لدوزلار
نور ساچماقلاله قارانلوق گیجه‌نی یالدینلار؛

سن ده دوزسر، یاراما، ناسیلس اشعارین ایله
لاکن آتشلی اور کدن چیخان افکارین ایله

ایلدیریملار ساچاراق فرطنالار ایجاد ایت،
نظمه چک غملی تأثیرلرینی، انشاد ایت!

شاعر

سوزلرین حقدر اووهت، ظن ایدیرم عارفسن،
لakan احوال محیطه یقین آز واقفسن!
وطنه، ملته سانما د گلم دلداده،
یازماق او لماز فقط او لمازسا قلم آزاده.
حقه، ناموسه، نجاته، قلمه آند او لسون،
عرشه، فرشه، گونشه، صبح دمه آند او لسون،
چوخ حقيقت منه تلقین ایله‌ر وجدانیم،
بو خدر او ندان بیرینی سویله‌مکه امکانیم.
دانشار کن حقی، گو گدن یتیشن بو بورو قلا،
تیقابوب سو زلریم آغزیمدما قالیر یومرو قلا.
دوغرو سوز سویله‌دیگیم حالده مسئول او لورام،
چاره‌سز نعمه، غزل یازماغا مشغول او لورام.
ایسته‌رم قاچماغی، لاکن یوک آغیر، یولدا یو خوش،
ناصل او چسون قانادی سینمش، ازیلمنش بیر قوش؟
چکمکدن بار غمی رشتہ جانم او زولور،
عجزدن خون جگر یاشلی گوزمدن سوزولور.

داها تاب آور غم اولماديني چون اوره گيم،
در گه حقدن او در سونکى نيازيم، ديله گيم.
بىزلره صبر و متأتلى او رهك ايسين عطا،
تا آزوب ايتىدىم راه محبته خطا.

فریاد انتباھ و یا آمال و طبیورالله*)

آييل اي ملت مرحومه آييل،
آييل اي ملت مظلومه آييل!
آييل اي بليل گلزار وطن،
نعمه‌ن ايله اولا يدار وطن.
سن که شهbaz يد نصرت ايدین،
طائر سدره علویت ايدین.
کيم سنی دیده‌سى گریان ایله‌میش،
کيم سنی حالی پریشان ایله‌میش؟
سیندیروبلار نه ایچون بال و پرین،
هانی اول روح فرا نفمه‌لرین؟
قانادین آلتینا قویما باشنى،
تو کمە گل عارضه گوز ياشنى.
قالغۇ، ايله اوچ سمايه پرواز،
بسىرى بو غفلت ايله خواب دراز.

(*) اختصار ایدیلمشد.

آیل ای خواب غمه آلوده
بو قدر یاتما دخی آسوده.
آج گوزین، گوزارین قربانی،
بیر تماشا ایله گور دنیانی.
ایندی ملت، مدنیت دمیدر،
راه امده حمیت دمیدر.
قدم انداز اولالم میدانه،
کسب عرفان ایده لم مردانه.
قالخالم بیر دخی بیر آد ایده لم،
دور اسلامفری یاد ایده لم.
او خویاق، علم او خوماقق دمیدر،
ایندی عالم دخی علم عالمیدر.
جهل ایدوب ملتی پابند بلا،
قیلا لیم «نشر معارف» له رها.
جهل ایله غفلتی اعدام ایده لیم،
مدنیت ساری اقدام ایده لیم.
بیر ترقی ایله یک دنیاده
مثلی نادیده اولاًق غبراده.
غبطه بخش همه عالم اولاًق،
اشرف نوع بنی آدم اولاًق.

دلبر حریته قطعه

آسهدیگیم، آج بیر نقاب او زیندن،
مجونون تک لیلی لری ذیوانه قیل.
خسرو لار بزمینده، شیرین سوزیندن
شورش سالوب تازه بیر افسانه قیل.
آحریث! آمنفرد املیم،
ایشته سنسن سعادتی بشرین.
کونلومده کی ان ایستکلی گوزیم،
رفاهتی، فلاحتی بشرین.
آسهدیگیم نیچین فرار ایدیرسن؟
اوز دوندہ رمه، گیتمه، شتاب ایلمه!
کونولاری چوخ بی قرار ایدیرسن،
آج بیر او زین، گوستر، حجاب ایله!

بىلە قويولمۇش عالىمین بناسى،
 د گىشىمكىدر ترقىيەن اساسى.
 د گىشىمك اولماسا، ترقى اولماز،
 طبىعتىن بو قانۇنى پوزولماز.
 د گىشىمكە امكان بولور تكامل،
 انسان دوغار، تورر، ايدر تناسىل.
 طبىعتىن گرک آلسون عترت،
 تىجىدله اولور بقاي ملت.
 دىيانىن اوئىندىن تا بو حالە
 عالمده اولىمۇش مىن-مېن استحالە.
 هانى اسکى روما، اسکى يوانانلار؟
 هانى اسکى ترقىلر، عمرانلار؟
 مىن-مېن بىلە سايسىز بىنالار يخىش،
 سونرا يىنى بىر مەدىت چىخىش.
 هانى اسکى آنورىلر، كسىرىلر؟
 هانى اسکى كلداينىلر، مصرىلر؟
 جملەسىنى مەحو ايلەمش زمانە،
 هر يېرىندىن قويومۇش جزئى نشانە.
 بو اونداندر، وقه گورە تكامل
 ايمەدىلر، گوستىرىدىلر تاكاھل.

ترقى و طبىعتىن قانۇنى

ياي فصلىدى، بىر گون آخشام چاغندا،
 گىزىشىردىم قىز قلعەسى داغندا.
 بىر-بىر باخىردىم اول كەنه آثارە،
 ويران اولىمۇش سورە، برجە، حصارە،
 غرب-غريب مېھم-مېھم خىاللار،
 گلىرىدى فكىرىمە دورلى سواللار.
 دىرىدىم كە: دىنيا بىر شخصە بىنر،
 دوغار، تورەر، نمۇ ايدر، يو كىسلەر،
 انسان كىمىي هر دورە بىر آز ياشار.
 سونرا ياواش-ياواش اختيار لاشار؛
 ئولر، قالار بىر-ايىكى ويرانەسى،
 اودا اوilar بايقوشلارىن لانەسى.
 بىر معىن قانون اوزرەدر حىات،
 بىر دوغوش، بىر تكامل، بىر انحطاط...

احمدیین غیرتى

فابریکارى، انسانلارى، داش-تۇر باغنى قاپ قارا
 «چورنى غورود»*) آدلى شەرين فابریکىنинه چالىشان،
 گورولتوسا عادت ايتىش، پاتىتىا آلساشان
 چوقدان واردى احمد آدلى بىر ايراثلى يىچاره،
 غربت اىچىرە فعلەلكاه ساخلار بىدى ئوز باشىن،
 ھم وطنده دول آناسىن، يېم باحى، قارداشىن.
 قابارلا دوب شىشير تىمىشى اللرىنى، چىكىنى،
 جوخ سوردى وطنىنى، ملتىنى، دىنىنى.
 آغىر بوبوک ماشىنلارин زنجىرلىرى، زەمىنى
 چالىشىقىجا اكسىلمىزدى هر گىر اوينىن غيرتى؛
 بىر گون سحر احمد گوردى أللە غزىت ساتانلار،
 باغىرلار: «آلين، باخىن كىم ايراندا يانغىن وار!»

*) «چورنى غورود» (قارا شهر) - كىچمىشىدە باكونىن
 صنایع محللىيىندىن بىرىنин آدىدر.

بو او نداندر زمانىيە موافق،
 د گىشىمەبوب چىخارتىدىلار عوايقى.
 بوش اعتقادلارا مغۇر اولدىلار،
 بوج اولماغا آخر مجبور اولدىلار.
 ھانسى شىدر د گىشىمەبوب دىنادە؟
 گو گىرتى دە، حيوانات دە، ھوادە.
 نىچىن د گىشىمەسىن فىكرى انسانىن؟
 تقاضاسى د گىلمى بو دىنائىن!
 تارىخ يىزە گوسترمىرى بو حالى،
 جاھل قومىن مەحقىقدەر زوالى!

بير نيقه گون يول گيدنلن سونرا بيردن ايشتدي
 يياباندان گلير شپور سسى، وطن نفمەسى!
 باخدى گوردى يريش ايدير فدائيلر دستهسى.
 آل بايراغين تموّجىن گورجك، سويندى گىتى.
 ياخنلاشوب سلام ويردى، تەنگ آلوب ياناشدى،
 يورولمادان اوئلار ايله بير چوخ قارلى داغ آشدى.
 كىچدىكلىرى تارلالارى تانىردى، ييليردى،
 بيرده دونوب باخار ايكن ئوز كندلىرى گوروندى.
 اندامنا رعشە دوشدى، قلبى گوپ-گوپ دو گوفدى.
 گوز ياشنى اتكىلە گىزلىن- گىزلىن سيليردى.
 چوخ اىستەدى گيدوب گورسون آناسنى حقلاسىن،
 قورخدى بلکە گىتمە گىنه مانع اولوب ساخلاسىن.
 گيدىرسە احمد لاكن خىلى بريشان ايدى،
 بو ائتادە شپور سسىن دويوب كىدلن يول گوردى.
 يول طرفە بير چوخ اوشاق، احمد باخاندا گوردى،
 ئوز قارداشىن اوشاقلارين آراسندا تانىدى.
 ياخنلاشوب قارداشىلە قوجاقلاشدى، ئوبوشدى،
 «آنامزا سلام ايلە!»-ديوب اوردان ئوتوشدى.
 گنج عسكلرىن كوتلو بير آز راحت اولدى. فرداسى
 فيروز كوهون جوارينه گيدوب يتشدى اوردو.

غزىتەنى آلان كىمى رنك روبي سارالدى،
 گوردى ينه يازىلمىشى: «ايران اولمش ويرانه».
 شاه مخلوع اوهدى سسادان قايتىمىشىر ايرانه.
 فكرە گىتى غصەسىندىن گوك باشنا دارالدى.
 بيردن-بىرە سونرا قالخوب دىدى: «من ده گىدەرم،
 وطنى خائىلردىن مدافعه ايدهرم!»
 او گون چىخان پاراخودلا*) گلوب چاندى وطنە
 قىش موسى غامت سوبوق، ياغمورلى بىر هوادا.
 گوردى آنچاق آرواد اوشاق قالمش كىنده اوپادا.
 كىشىلرىن شاه قىرىدىمىش قان اىچن شاهسونە.
 خانلار، بىڭلر تالان ايمىش رعيتىن يوردونى،
 ايلەيرلر محافظە خائن ايران قوردونى.
 هر بىر ويران، سسىز، سانكە ماتم چو كموش چوللە...
 وطنىنى ييلە گورجك غيرتىندىن آغلادى،
 اوغوروندا ئولمك ايجون بئلين محكم باغانلادى.
 باي-پيادە دوشدى يولا گىنسون چاتسون لىشكە،
 طاقت كسن قارلى كولك گرچە دوام ايديردى.
 جسارلى احمد لاكن غirt ايلە گيدىرسە.

*) پاراخود - بخارلا حر كت ايدن گمى.

گلوب د گدى ساغ قولونا، اىتى اونى غرق خون.
 بى حال اولىدى، قان آپاردى، يخىلىدى تورباقلارا.
 بو حال ايله عصره قدر محاربه اوزاندى،
 تىيجىده فدائىلر شانلى ظفر قازاندى.
 اوج آى سونرا ياز فصلى ايدى، گون دوشمىسى چوللره،
 گنج عسکرىن دول آناسى دېزىن قوجوب اينلەرى.
 او تورمىسى آستانادا جوان اوغلىن گوزلەرى،
 گلوب گىدىن سۈرۈرىدى، گوز تىكىشىدى يوللارا،
 يىردىن گوردى اوغلۇ گلىير شادلەندان آغلادى،
 آنا-اوغلۇ، باھى-قارداش يېر-يېرىن قوجاڭلادى.

شاھپەستلر يەفرم خانلا اولموشدولار روپەرو.
 او گون سەحرىن باشلادى يالىم آتش دعواسى؛
 ياغمور كىمى ياغان گولله طوفانىن ئۇنىنده،
 يارباق كىمى دوشن وطن قربانلارىن گورنده.
 قورخىدى احمد رنگى قاچدى تىر-تىر اسىدى اللرى،
 بىر آز سونرا هر طرفدىن وېرىلەتكەدە قوماندا*)
 اصلاح كىمى يېردىن-بىرە جرئىتلەدى او آندا.
 مېتلەن آراسندا آدىملادى ايرەلى،
 او بىر آووج عسکر او گون آلتى ساعت آتىشىدى.
 يىردىن گولله ياغمورىنا قار ياغمورى قاتىشىدى.
 گونوللولر چكىلەمە گە مجبور اولىسى... يەفرم خان
 دىشمن تۆپچى آتىشىلە يېرىش اىتى ايرەلى.
 «يولداشلاريم»، من گىدىرمە-دىدى-گلىن دالىمەجا».
 احمد دىدى: «من دە بوردا ئولوب دوننم گىرى».
 فدائىلر دىلرانە رجعت اىتى دوبارە،
 شاھپەستلر شىكىست تاپوب اوز قويىدۇلار فرارە.
 او حالمجن ايگىد احمد آلمامشىدى هېچ يارا
 فقط حرىن او صفالى هنگامىنە بىر قورشۇن،

*) قوماندا - عسکرى امر.

علمنه، قوته هر کيشين
باغلیدر بختي رواجي ايشين.
هارايا باغلاميسان نيتني؟
صرف قيل عالمه وار قوتيني.
بيل که مقصوده اولارسان واصل،
يرده، گوگده نه ايسه الحالص،
کسب قيل علم و هنر، سعي و عمل،
تاكه هر مشكلين اولسون منحل.
علمدن شهر آچوب پرواز اي.
مسعدت رتبهسيني احراز اي.
اولسون عالملره حكمين نافذه،
قالسون امرينده طبيعت عاجز.
قوهيه باغلیدر عالمده حيات،
قوهden نشئت ايدير موجودات.
قوتين وارسا ياشارسان مسعود،
يوخسا شکسز اولاچاقسان نابود.

۱۹۱۴ نجی ایل

شوارہ

ای قلم! یازمادا آتشبار اول،
ای دل غافل! اویان هشیار اول!
گور صنایعده کی اعجازاتی،
خاطریندن سیل او موهومناتی
که ایدوبدر سنی تبل، عاطل،
یلدیگین چون و چرا در باطل.
اعقاد ایمه قضا و قدره،
عمرینی ویردی بو سوزلر هدره.
«بحث»، «قسمت» کیمی الفاضی اونوت،
سعی ایله بازوی اقبالی دوت.
نهره یه ایستر ایسن زورلا آپار،
مرکزیندن یری لازم سا قوبار.
یو خدر عالمده بو گون امر محال؛
علم و فن اول سوزی ایتمش ابطال.

اینان، البه بیر زمان اولاچاق،
 اهل عشق اوندا کامران اولاچاق.
 بیر اوزى رشك باغ جنت اولار،
 حاکم مطلقی محبت اولار.
 رفع ايدر ظلم و جهل و ظلماتين،
 ساچار عالمله فيوضاتين.
 نه اسارت، نده عدافت اولار.
 خلق مستغرق سعادت اولار.
 نه اولار گوز ياشي، نه کين، نه عناد،
 نه مقصرا اولار، نده جلاد.
 قارداشيم، سانما بو اميدى خيال،
 گلهجكدر بو شانلى استقبال.
 ييرجه باخ كائناهه دقت ايله
 قاپلانوب گور ناصل عقوبت ايله.
 هر طرف غرق ظلمت او لمشد
 قانلار ايچره ياتوب بوغولمشدر.
 او سانوب خلق ذجر و ايذادن
 عقلسز، بي شعور غوغادن.
 قالديروب غملی گوزلرين عالم
 آختارير اول مجتى هردم.

استقبال بيزيمدر

قارداشيم، يولداشيم، عزير ياريم،
 اي غم و محنته گرفاري!
 دردلينه سخيلماسين جانين،
 ييله قالماز قرارى ديانين.
 وحشت ايتمه بو گونكى حالتدىن،
 نا اميد اولما قوم و ملتدىن.
 ظلم اربابى قوى قوچاقلاسون،
 بير اوزى گوز ياشيله ايسلاسون،
 تاپداسون پاك اولان ايده آللارى قوى*)
 محو قىلسون گوزل خياللارى قوى.
 قوى ويرىلسون ده اودلو فرمانلار،
 قوى توکولسون گناھسز قانلار.
 ظلم ناحق حكومت ايسون قوى،
 عارفى هتك حرمت ايسون قوى.

*) ايده آل - گوزل غايىه، بويوك مقصد، امل.

دمدر که، «نیستلیک» آرایاق تا که «هست» اولاق،
دمدر که، جمله واقف عهد است اولاق.
یاران، ئوز عهد و وعده مزه صادق اولمالی!

مجنون کیمی علايیقی هب ترك ایتمهلى،
لیلی طرف آیاقلا دگل، باشلا گیتمهلى،
اغیار جورى گورملى، تهمت ایشیتمهلى،
هر نوع اولسا حاصلی جاناھے یتمهلى.
تا بزم وصله گیرمك ایچون لايق اولمالی!

چال مطربا، که وقت سرود و ترانه در،
سن ده او خو مغنى، سوزین عاشقانه در،
نفهمن بىزى آیلتماعا ياخشى بھانه در،
لَاكن زمانه چونکە فنا نير زمانه در:
ایهام ايله، کنایه ايله ناطق اولمالی!

١٩١٥ نجی ایل

اولمالی

یاران، بهار موسمىسر، عاشق اولمالی؛
جانان يولوندا ئولمك ایچون شائق اولمالی!

فصل بهار، موسم گل، وقت باده در،
معشوقه خاصه، شوخ، جوان، تورك ساده در.
ساقى نين التفاتى بىزيمله زياده در،
وار كن بو فرصت الده، دم استفاده در.
ميخواره لىكده غيريلره فايق اولمالی!

يارين چاتوب گوزللىگى حد كمالنه،
من بعد سجده ایتمهلى طاق هلالنه.
پروانه وار يانمالى شمع جمالنه،
زاهد نه ديرسه اويمامالى قيل و قالنه.
جان ويرمەلى، مى آلمالى، لاب فاسق اولمالى!

دمدر که، شوق عارض دلبرله مست اولاق،
دمدر که، بتلرى اوندووب حقرست اولاق،

اقدار شاعر انن فاشر،
 سن گونشسن حاسدین خفادر.
 ایتمرم غایب سواد نامه‌نی،
 روح بخش آثار نوک خامه‌نی.
 خاطریم شعرینله شیرین کامدر،
 لایق تقدیر خاص و عامدر.
 طرز اسلوب بیانین ساده‌در،
 جذب قلب ایتمکلگه آماده‌در.
 خاصلر بو شیوه روشن سنه!
 مرجالر صابریم، احسن سنه!
 ای مجسم دویغو، ای علوی بشر،
 ای چاملوق ایچره دوشمش صاف زر!
 طعن و لعن ایلرسه هر نادان سنه،
 یا مساعد اولماسا دوران سنه،
 غم یمه، تخفیف ویر آلامینه،
 آز چکر هیکل یاپار لار نامینه!..

صابر

صابر، ای آلام خلقه ترجمان،
 ای هر آندا کاسه - کاسه زهر اودان!
 ای قوجا بیر قومه آغلار کن گولن.
 فاله سیله خلقی داغلار کن گولن.
 گولمگینده قانلی - قانلی گریه‌لر،
 هر مسلمان کونلونی محزون ایلر.
 غم سنه اول قدر تأثیر ایلمش،
 گریه‌نی حزنین گلو گبر ایلمش.
 بیر آجی گولمک اولوب اوندان عیان،
 کترت آلامنی ایلر بیان.
 شعرده طرح نو ایجاد ایله‌دین،
 غوغولی، هوغولاری*) یاد ایله‌دین.

* غوغول - مشهور روس ادیبی.
هوغلو - مشهور فرانسیز ادیبی.

قدر قویار کن هامو آثارینه،
 سوزلرینه، شیوه گفتارینه،
 هر دیله نقل اولدی کلامین سنین،
 دوتدي بوتون عالمی نامین سنین.
 یاتدیلار اخدادلرین خوابده،
 ایتمهدیلر رکن آدینا آبده.
 قدرینی یلسیدی اگر اغنا،
 اسمنه مکتب اولوناردی بنا.

شیخ سعدی (*)

سعدی، ایا شاعر شیرین کلام!
 خوابگهین روضه دارالسلام!
 دور اویان، ای داهیه روز گار،
 گور وطنین اولدی نیجه تارومار.
 مضجع پاکیندر اگر دلکشا**)
 حیف دگل منجه بو گون دلکشا.
 آج گوزنی، باخ وطن اولادینه،
 سوگیلی اعقابه، اخدادینه.
 اولدی فراموش نصیحتلرین،
 وبرمدى هیچ فائده زحمتلرین.
 حکمت اشعارنی بی اختلاف
 ایلر ایکن اهل جهان اعتراف،

(*) بو شعر ۱۳۱۶ نجی (هجری) ایلده شیرازده دیلمشد.
 (** دلکشا او باغین آدیدر که شیخ سعدی اورادا دفن
 اولنمشد. ع. ص.

اولسا ایدنی ایرانلیلار عارف*)

علم و فن زمانه‌دن واقف،
قدرینی کاملاً بیلار ایدنی،
هیکلاین بوردا رکز ایدنلر ایدنی.

خواجه حافظ*)

حافظ، ای مرشد سوده سیر!
حافظ، ای استاد شعر و هنر!
اثریندر مترجم لاریب،
ایشته سنسن بو گون لسان العیب.
بیر معانی جهانیسن حافظ،
بیر جهان معانیسن حافظ!
دوشونوشه نهدر مطالبی،
درک ایدر اهل حق مراتبی.
مستطردر حقیقت ایله مجاز،
مندرج هر بیرینده بیر اعجاز.
لیک دور زمانه ایله‌دی غدر،
کیم سنه لاچنجه قومادی قدر.

*) بو شعری عباس صحت ایگرمنجی عصرین اوللرینده ایراندا اولدوغی زمان یازمشدر که اوندا حافظه هیکل قویولمامشدى - اداره.

*) بو شعر ده حافظ مرحومین مقبره‌سینده او خونولوش بیر خطابه‌در. ع. ص.

بەھار آخشامى

ياز موسى، اندىكىچە سمادن يره آخشام،
گون نورى ويرير داغلارا مين رنگ دل آرام.
آهستە گونش ايلر ايكن باتماغا، آهنگ
گوك اوزرە بولودلاردا اولا سەوملى يير رنگ.
قوشلار اوفرحبىخش جيوبىتىلە هوادە،
ئۇز لانلرى سمتىنە ايلرلر ارادە.
گل برگى پارىلدار گونشىن ذوغەنە قارشو
سسىز درەدە برق وورار شىر-شىر آخان سو.
آخشام كولەگى قالخار، اسر خىلىجە يونگول،
گل عطرىنى دويۇقجا ئوتىر شوقله بىلە،
كىچىز اوقدىر شمس اولور غايىب افقدىن،
آتىحاق قالىر اول دم يير ايشيق رنگ شفقدىن،
ظلمت قافادىن شام چىكى روى جهانە.
مخمور دوشىر جملە ذرات زمانە،

بو آن و بو ساعت كە، حلول ايلەدى آخشام،
بىر سىتە غريق اىچەرە طېيىت دوتار آرام.
گلمز قولاغا هېيج شىن اول وقت صداسى.
الا كە آخار چايلارين اول دادلى نواسى.
اسدىكىچە نىستانە بوتون رعشە سالىر باد
مېن نىمە جانسوز ايدر اول نەعمەلر ايجاد.
من بىر بىلە موسمدە بەھار آخشامى دلگىر
بىر لوحة عشق ايلر ايدىم قىلەنە تصویر..
كونلۇمەدە او زىبا صەمىن شوق وصالى
ايمشىدى پېشان ساجى تىك فکر و خىالى.
سرگرم او تخلىدە نىڭارىلە هم آغوش،
ايمشىدىم اودم عالمى بالمرە فراموش.
ناگاه گوزل بىر قوش اوچوب گىلدى صدائە،
گويا دىدى صبر ايلە آ صحت بو بلايە.

—————

یادیندامیدر او گیجه، هم ساغر و همدوش
 اول منظره یه قارشی چمن اوسته هم آغوش،
 یالتر ایکیمز یان یانا اگلشمش ایدیک شاد،
 بیر جنت اعلاده غم و غصه‌دن آزاد...
 چاتمشدی بوداغ باش—باشا سروگل و شمشاد،
 بیر چتر طبیعی ید قدرت ایدوب ایجاد.
 آی نوری یاشیل یارپاقد آراسندا فروزان،
 سان تعییه اولمشدی زمرده بریان.
 جان پرور ایدی چشممه صافین جربانی،
 ذوق آور ایدی صفحه آین لمعانی.
 سیر ایلر ایدیک اول فرح افرا چمن اوسته،
 آهسته او خوردیق دخنی رندانه شکسته.
 هرچند که بوخ ایندی امیدیم او وصاله،
 نیلیم، گلیرم ناله یه دوشدو کیجه خیاله.
 عکس رخین اولموش دیل غمیدیده متفوش،
 حاشا اولاسان دور زمان ایله فراموش.
 گیتیدیسنه ده گیتمز اوره گیمدن غم عشقین،
 منجه ایکی دنیایه دگر عالم عشقین!
 یو خدر هوسم سروگل و لاله یه سنسز،
 بلبل کیمی دائم گلرم ناله یه سنسز!

یادیندامیدر؟

ای حسن مجسم ملکم، نازلو نگاریم،
 ای ایدولم، ای ایده آلم*) سهو گیلی یاریم!
 یادیندامیدر ماضی، او کیچمش گوزل ایام؛
 یاز فصلی، گوزل بیر گیجه، نورانی بیر آخشم.
 آی بدر ایدی اون دورت گیجه‌لک صاف سعاده،
 آفاقه فرحبخش ایدی اشراق زیاده؟
 بیر پارچا بولود هردم ایدوب گردش شیرین،
 آغوشه چکیردی قمرین قرص میرین.
 بیر لحظه آین دوری یاریم ظلمث اولاردی،
 سونرا چکیلیردی بولود، آی بیرده چیقاردی.
 ناز ایله باخاردی گوله رک روی زمینه،
 بتردی حیادن یاشینان تازه گلینه.

*) ایدول و ایده آل کلمه‌لری لاتنجا اولوب استعمالی قبول اولدیغی ایچون عاجزه ایشلتندی.
 ع. ص.

اوشاڭ منظومەلرى

قىبل

چوخ ياتما، دور، آتبل،
ياتسان اوilar ايش انگل.
گون داغلارا يايلىدى،
هر بير ياتان آيىلىدى.
يار يولداشىن سحرلر،
تر مكتبه گىدرلر.
سن چاشتادك ياتىرسان،
پاك پالتارىن آتىرسان،
خىرو شرين قان اوغلۇم،
ئوز حالىنه يان اوغلۇم!
بىر آزجا همت ايله،
بىر آزجا غىرت ايله.
هر كىيم دىلر شاد اولسۇن،
گىتسىن چالشقان اولسۇن.

ياتمىش اوشاڭ

بىر كورىپه اوشاڭ بشىكىدە ياتمىش،
راحت أل آياقلارىن اوزاٽمىش؛
دinya اوزىنە گوزىن قاباتىش،
افلا كە طرف نظارت ايلر،
جىتنىدە گزوب سياحت ايلر،
بشاش اوتوروپ يانىندا مادر،
ھردىن بشىگى اليه يىللر،
گاه لايلا دىر، ئوپر، گاه ايلر،
ايستر باشنا دوروب دولانسىن،
قيماز اوشاڭ اويقودان اويانسىن.
معصوم اوشاغىن بو حالتىندىن،
مادر سەۋىنر بشاشتىندىن،
قلبى دو گونر محبىتىندىن،
يىلمىز كە دىليله لايلا چالسىن،
يا كە دوشىنە اوطفلى سالسىن.

کسبین يوخ، عسرت ايله كىچر چوخ معيشىن،
يىلمم كە فەلەلىكىدە يېر وقت رەختىن.
اوخ ياوروم، آناناسىدى بولۇن مەتىن سنىن،
يىلسىدى لاينجە اگر قىمتىن سنىن،
جان تك باساردى باغرىنا، ايلرىدى ترىست.
اولمازدى راضى پوج اولاسان بولىدە بى جەھت،
اسباب فخر اولىش اىكىن سن دە مەتى،
مېن دورلى فائىدە يېردىن جماعە.

كۈچە اوشاغى

گورسم چامورلى بىر كۈچەدە اوينايير هاچاق
چىلىپاڭ، آياق يالىن، باش آچىق بىر دجل اوشاق.
عادت ايدوب سو گوشمه گى، دائم ساواشماغانى،
ايت قووماغانى، داش آتمaganى، خلقە ساتاشماغانى.
اخلاقى پوزقون، عادتى پىس، پاسبانى يوخ،
قلبىم يانار اونا دىھرم: «آى يازىق چوجوق!
سن سەو گىلى وطنجىگىمەن گل فدانىسىن،
سن بىر گوزلەجە غىنچەسىن، اما يابانى سن.
ظمۇم بودر دىلتەچىلىك ايلر آنان سنىن،
زندانلار اىچرە جان چورودر ھم آنان سنىن.
سن گوزلەميرمىسىن ياشاماقدان چوخ ايل ھله،
ظىلەتلى يوللار اىچرە گىزىرسن نىچون بىلە؟
ياوروم، قوزۇم، بەھار حىاتىن نە جور اولار؟
چاپقەچىلەق، سفاهەت و فسىق و فىجور اولار.

سویلر کە قىش ياوىقدار،
 سىزىن يىرلر ساۋىقدار.
 وار اىستىجە ئولكىملار،
 قىشدا يىزه خوش گلر.
 صبر ايله قوى ياز اولسون،
 بىر قار ياغىش آز اولسون.
 سوقات گىتىر قوشلار،
 سىزه گۈزل ماهىيلار.

قوشلار

قوشلار، قوشلار آ قوشلار!
 قاراقوشلار، آ قوشلار!
 چەپھە وروب هوادە،
 گاھ يerde، گاھ يووادە.
 قونىن بو تك بوداغا،
 چوخ گىتمەين او زاغا.
 آ قوشلاريم گىتمەين،
 منى غمگىن اىتمەين!
 قوشلار، نىچون گىدىرسز،
 يوخسا كە سير ايدىرسز؟
 قوشلار اوچدى، اكىلىدى،
 واى، سىسىرى كىسىلىدى!
 بىر سىس گلىر او زاقدان،
 من دىنلەرم بايماقدان!

دوشور گونین ضیاسى:
 آرتىر يازىن صفاسى.
 گوگ اوزىنده بىر قشنگ
 تاغ گورونور يدى رنگ.
 گوزل قوس قىحر
 قلبە وىرىر فرقلەر.
 قوشلار ئوتور چوللردا،
 ئوردىك اوزور گوللردا.
 اسىر اىستى كولكلەر،
 اوچور قازلار، ئوردىكار.
 يارپاقلانىر آغاچلار،
 ياشىيلانىر ياماجلار.
 سىرە چىخىر اوشاقلار،
 گوك چىمندە اويناقلار.

١٩١٢ نجى ايل

ايلىك بېھار

گىلى مارتىن دوققۇزى:
 بايرام ايتىدەك نوروزى.
 قار ارىدى يوخ اولدى،
 چايلاردا سو چوخ اولدى.
 داغلار، چوللار، دىشىرى،
 نوروز گلى گوگىرى.
 گىچە گوندۇز تىلەشىر،
 هوا هىردىن چىلەشىر.
 داغا قالخىر دومانلار،
 تىر-تىر ياغىر نىسانلار.
 يونگول، سرىن مە اسىر،
 ياغمورى بىردىن كسىر.
 آرالانىر بولودلار،
 طراوتىلەنەر اوتلار.

ياز

او گون کە فصل ياز اولار،
گىچە، گونوز تراز اولار.
هوانىن آرتار اىستىسى،
داها سوبوقق آز اولار.
ارىز داغىن، چولىن قارى،
آخار درەلرە سارى.
گورولتو ايلە سئل گلر،
سالار صدایه چايلارى.
قاراقوش اول زمان گلر،
ينه تىكىر يوواسىنى.
قونار ياشىل آغاچلارا،
او خور گۈزل ھواسىنى.

جوتچى و ايلان

قىش گونى بىرك چوغۇن ايدى بىر سحر،
جوتچى بابا يولدان ايدىرىدى گىدر.
گوردى قار اوستنده ياتوب بىر ايلان،
شدت سرمادن اولوب نېم جان.
شاختا قوروتش بىدنىن سربەسىر،
ذرمەجە يوخ حىسىن اوندا اثر.
خاطرى ياندى ايلانىن حالتا
قىلىدى ترحم اوپىن احوالاتا.
قابدى گوتوردى قار او زىنەن اونى،
كىنده گىرىدى او عزىز مەممانى.
اود قىرغىندا اونا وېرىدى مقام،
ممکن اولان قدر ايدى احترام.
ايستى اثر ايدى بىر آن چۈن اونا،
گىلدى او ساعت دېسەن جان اونا.

قووزادى بىردى باشىن اول بىد گەمر
اولدى ولى نعمتە حىملەوره.
سوپىلەدى جوتىچى: آنمك ناشناس،
نعمتە بولىله اولونورمى سپاس؟
بولىله دىوب قابدى اوچاق داشنى،
ازدى او ساعت ايلانىن باشنى.

ترجمەلر

پوشكىندىن

قاफقاس

قاپقاس آلتىدار، ان مدهش اولان ذرىوھە من،
دوتىشام تىك اوچوروم، قارلى داغ اوستىدە فرار.
قاراقوش اوچماغا قالخارسا اوذاق بىر تېدىن،
نه قدر يو كىشك اوچارسا، ينه دورەمەدە اوچاره.
بورادان من گورىرم چىشملىرى قايىمامادا،
شىھەلى، قورخولى اوچقۇنلارى اىلك اوينامادا.
بوردا مندىن آشاغى گوڭدە بولود اوئىاقلار،
آراسىدان بولودىن داغدا سو قايىنار چاغلار.
گورونور اونلارىن آلتىدا بىبۈك دار قايالار،
اوين آلتىدا ضعيفجىك قورو موش كول—كوس وار.
داها اوندان آشاغى رىنگى ياشىل اورمانلار،
اوردا قوشلار ئوتىر، اطرافى گىزىر جىرانلار.
سېغىنوب داغدا ياپىلمىش كومايا انسانلار،
دېرى ماشىر سرت قايالار اوزرە بوتون حيوانلار.

بریور داغ آشاغی، اوردا چوباندا دره‌یه،
ایشته مفتونلاشیر انسان بو گوزل منظره‌یه.
اوردا کیم دائم آراغوا*) چایی غلطان-غلطان
چارباراق کولگله‌ی ساحلره ایلر جریان.
دار کیچید ایچره فقیر آتلی دا پنهان اوپیور
اوردا شدتله تهرهق*) نهری خروشان اوپیور.
اوینایر، جنگ ایلهیر دار قایالارلا دو گوشور،
آجیمش دالفالاری، داشلاری چینز، ٹوتوشور.
طعمه گورموش قفس آهن اینجندن سان شیر
چیرپیش گرنیش ایدیر ساحلی گویا گمیریر.
لا کن افسوس! نه طمعه اوینین چین نه سرور،
اوئی مدهش قایالار هر ایکی یاندان سقیور.

گز رمه

غوغالی گذر گاهه‌لاری هر گون گز رمه،
کسر تلی مساجدله هردم گیده رمه،
بی عقل جوانلارلا گیدوب اگلش رمه،
بیر لحظه بوراخماز منی آسوده خیالم.

من سویله‌رم: ایللر که کیچیر بولیه شتابان،
یاهو، بو قدر خلق که وار بوردا نمایان؛
بیر گون گیده‌جک دهر فایه هامو یکسان،
بیلمم که هاچان قورتار اجاجقدر مه‌osalم.

بیر کنه بالوط مدنگاه‌مده دوراندا،
یاد ایلم عمر ایلمدین اجدادیم اولاندا؛
مندن سونرا چوخ عصر یاشارسان بو جهاندا،
یاددان چیخارام من داها ای کنه نهالم!

*) آراغوا، تهرهق فاقه‌سدا جای آدلاریدر.

قوی قبریمین اوستنده گوگرسین گل و شمشاد،
 قوی اویناسین اوردا کپنکلر ابدی شاد.
 لاقید طبیعتده گوزل پارلاسین آزاد،
 قوی اولماسین اول و قدہ تماشایه مجالم.

بیر طفله اگر ایلرایسم لطف و نوازش،
 فکر ایلرم: - عفو ایث، یریم اولسوون سنه بخشیش.
 گل کیمی سینچین آچیلان وقت یشمیش،
 اما که چاتوبدر منیم ایام زوالم.

هر گون، هر ایل اویمش بو دوشونمک منه عادت،
 قیلام گلهچک ایللره چوخ فکر ایله دقت.
 هانسندنا منی درک ایدهچک نوبت رحلت،
 یاخود دم رحلته نولور صورت حالم!

یلمم چاتاچاقدر اجلم هاردا، نه یرده،
 دعواواده می، دریاده می، یا اینکه سفرده،
 یا کیم جسدیم دفن اولاچاق خاک حضرده؟
 دائم ئوز-ئوزیمدن بودر ان عمدہ سؤالم.

هر چند تفاوت ایلهمن دقت ایدنده،
 بی حس بدنچین هامی بیردر چوروشده.
 اما سه‌ویرم من چورویوم خاک وطنده،
 تک دامن محبوبه چاتا دست وصالم.

لرمۇ تووفدان

اود وورولىش كولىشلىرىن گوگە چىخان توستوسىئ،
قىشلاقلاردان يالاقلارا كوچوب گىدىن ايللىرى.
درزلرلە دولى اولان خەمنىرىن اىستىسىن،
آقشام چاغى ياواش - ياواش ئىسن سرىن ئىللەرى.
من گورورم كواش ايلە ئورتولىش بىر قازمانى،
آرخاسىدا كوتان ايلە سورولماوش بىر ياماجى.
او اطرافىدە خىلى تائش اولمادىغىم انسانى،
او تېنین لاب باشىندا بىر جفت ياشىل آغاچى.
نه وقت كە، كىندىمىزدە اولور بايرام آخشامى،
بىر ھامپانىن دوقازانى گلوب جمع اولور ھامى.
چوخ سوپىرم جوانلارين گولوب دانشماقلارين،
بىر - بىريلە خردا اوشاقلارين اوشاشماقلارين.

وطن

من سەپىرم وطنمى، اما عىجىھە سەممىك!
عقلەم چاتماز تعىين ايدىم او عشقەمین پايىسىن،
نه قان تو كوب قازانلىش شەرتە گۈونمك،
نه كېرىپ ايلە دولى اولان اعتبارىن، سايىسىن،
نه قاراناق، مېھم، قىدىم روایاتىن اىسترم،
بو شىلەرن ھېچ بىرىسى خاطرمى شاد ايتمز.

چوخ سەپىرم

- نەدن ئۇترى؟

- من ئۆزىيەدە يىلمىرم.

اوئىن سرىن يالاقلارىن كونول نىجە ياد ايتمز.
قالىن، گوزل مىشەلرىن درىا كىمى چايلارىن؛
عرابىيە مىنوب گوندوز چاپاراق يول گىسمىكى،
تىكىش تىكەن آنالارىن لەذتلى لايلايلارىن،
كىندىن تىزەك اودلارنى گىچە نظر ايتمىكى.

بور کیدن، ایستیدن یانوب سولسوچ،
 نه یه بس لازمیق بو دنیاده؟
 ایتمهديك بیر غریبی بیز خوشنود،
 آی تانرى، آی کرمىنه قربان!
 بیزى خلق ایتمەدن نەدر مقصد!
 بیرجه سرین بو حکمەتین قىل عيان!»
 سوزلرى يېمىشىدى اتمامە
 كە او زاقدان گوروندى بير بوغاناق.
 هاي، هوى، كو، غريبه هنگامە،
 داقداناق، زانقازاناق، دارانقادارانق...
 ايله يوكلى قطار—قطار دوهەر
 ساوروار كن چولىن او اىستى، سارى
 قوملارينى، تىكان قاپوب گەۋەرلەر،
 لو كاهېر كن گلير او واحە سارى.
 آلاچىقلار، كجاوهەر چاتىلوب،
 منىك آلتىدا دالدالانمىشدر.
 اوستىنە كەنە بير جىجىم آتىلوب،
 چاروادارلار گون آلتىدا يانمىشدر.
 سوبىكەنر كن كىمانىنە خستە
 آتىنا بير عرب آجىقلاندى:

اوچ خورما آغاچى

عربستاندا قوملى چوللارده
 اوچ بويوك خورما نىخلى يىتمىشىدى.
 بير سرین چىشمە واردى اول يرده،
 لاكن او تىلار ايجىنە اىتمىشىدى.
 كىچىدى چوخ اىللەر اولمادى اوردا
 بير مسافر گلوب سيراب او لىسون.
 او آغاچلار او دادلى قايناما دا*)
 گوندىن آز قالدى قاوريلوب سولسون.
 بى ئىرلەتكۈنىن آخردە
 دارىخوب چوخ شكایت اىلدىلر:
 «اي تانرى! سەن بیزى بىلە يرده،
 نەدن ئوتىرى ياراتمىسان؟—دىدىلر—
 بیز مىگر او ندان ئوتىرى خلق اولدوچ
 كە قالاق بى ئىر بى صحرادە؟

*) قايناما—بولاق.

بير سويوق ڪول او يرده قالدي نشان،
 اونى دا يئل ساوردى ساغ و سولا...
 کولگهسز ايندى ده او چشمە آخر،
 قورى، بوش چوللىرى سياحت ايدىر.

 حزن ايله جانب حجازه باخىر،
 قبر پغمبرە شكايىت ايدىر.
 او يىباندا اىستى يئل آنجاق
 سارى قوم دولدىرىر اونا هرآن.
 آولايوب ئوز شكارىنى اوچاراق،
 قونور اوردا ديدوب بير چالاغان.

هارين آت قالخدى دىك آياق اوسته،
 او خ دگن آهو كىمى توللانى.
 آغ لباس گيمش ئوز گە بير مىنجى
 ووردى مهمز، اودا آت اويناتدى.

 باشى اوزرە دولاندىروب قلنچى،
 نيزەسين آتدى، توتدى، فلاتنى.
 بو سياق هلهملەيلە بير آندا
 گلدى چاتدى او واحىيە كاروان؛
 يورغون، آرغىن سوسز يىباندا
 آغاجىن کولگەسيندە توتدى مكان.
 تولوغىن دولدىروب سو اىچدى تمام،
 يودولار ھم اوز، ال، آياقلارىنى.
 ھم آغاجلاز باش اگدى ويردى سلام،
 قىلدى تكرىم عزىز قوناقلارىنى.

 گون باتوب آخشام اولدى چون اما،
 اولارى كاروان اھلى باللالدى.
 او گىجه تا ايشيقلانتجا ھوا،
 دوغرايوب ياندىروب اوچاق قالادى.

 صبح اولان وقىدە كوچوب كاروان،
 ينه ئوز* عادىلە دوشدى يولا،

قريلوقدان

قورد آجيقلاندى سولىهدى: آ ياسار،
سنه وار جور بجور يامان حاللار.
ايل يارىمدى ايشتمىش بونى من،
دانشىرسان داليمجا چوخ سوزى سن.
قوزى آند ايچدى، گلدى فرياده:
- يوخ ايديم من او وقت دنياده،
سن ييليرسن منىم ياشىم آزدر،
آنادان اولدوغوم همين يازدر.
قورد جواب تاپىمادى غضبلىنى،
قىشقىروب چوخ آجيقلى سىلسلىنى:
- تو تالم سن او وقت اولمامىسان،
آنادان ياكە هيچ دوغولمامىسان.
وار ايشش كە آتان - آتان او زمان،
نه دىيرسن بو دوغرودر يا يالان؟
بو يىرە چون يېرىدى قورد سوزىنى،
توندى يرتدى، داغىتىدى او قوزونى.

قورت و قوزى

سو كنارىنده غفلتا ناچار
بىر قوزى بىر گون اولدى قوردا دچار؛
قوزى قورخوب دايانتى خىلى ملول.
قورد اولار كن سو اىچمكە مشغول
فكرى اوندايىدى كېيم تاپوب نه ديسين،
قوزونى بىر بەھانه ايله يىسين.
دىدى: احمق قوزى مىگر كورسان،
منى يوخسا گوروبده سايمىرسان.
دى گوروم بىر نىچون سويا گىردىن؟
نېھ سر چشمەنى بولاندىرىدىن؟
فورخا - قورخا قوزى دىدى: عجبا،
من كە سندن دايانتىشام آشاغا،
سنى گوردىشكە ايتەرم جرئەت،
سو كنارىنە گلەرم هيچ وقت،

بوردا کیم حقلی، مقصوں کیمدر؟
قوی اونی یلیسین او کیم حاکمدر.
بو قدر بیز بیلریک کیم بو جہت
قالمش اوردا عرا به بی حرکث.

بالق، ئوردك و خرچنک

بیر بالق، نوردک ایله بیر خرچنگ
 بیر زمان اولدی اوچی هم آهنگ.
 یو کلیجه بیر عرابه چکمک ایچون،
 ئوز يریندن اونى تېتمك ایچون
 قوشلوب چکدیلر ایسه نه قدر،
 اولدی زحمتلری آخرده هدر.
 عرابه گىتمەدى اصلا قاباغا،
 دىھسن باتمش ايدى بير باتاغا.

بس نهندن ئوتىرى بولىش مشكل ايدى،
يوك د گل چوخدا آغىر، يونكول ايدى:
ئورده گىن مىلى گوگە اوچماق ايدى،
بالىغين قىسى سوبا قاچماق ايدى.
گرچە خېچنگىك دە گوج ايتىمكىدە ايدى،
فىكرى حىفا گرى گىتىمكىدە ايدى.

اما گور او نیجه گیدیر سایماز،
 سن هورورسن او هیچ حل قویماز!
 آلاباش سویله‌دی جوابنده:
 - قانیرام اه، اه، اونلاری من ده.
 ایشه یالتر منه ویرن جرئت
 بودر البه، اوندا کی حالت.
 یله‌جه دعوا آیسمزین هر وقت
 دعوا کارلقدا تاپیشام شهرت.
 قوى منى تعريف ایلسون ایتلر،
 هم دیسونلر گورن جماعتله:
 «بارک الله، قوتلیجه آلاباش،
 فیلین اوسته عجب گیدیر بیر باش!»

فیل و آلاباش

خلقه گوسترمکه فیلی فیلان
 کوچده گزدیریر ایدی هربان.
 بللیدر، فیل بو ئولکمده آز اولار،
 او سیدن بیزه تاتیماز اولار.
 خلق مات-مات تعجب ایلیرک،
 آرقاسدان گیدیردی اسنه‌یه رک.
 یلدی هارداسا بونلارین سوراغین
 آلاباش کسدی دسته‌ئین قاباغین.
 فیلی گوردیکده جومدی، قشقردی،
 اولادی، باسدی، هوردی، هایخردی.
 دیدی توبلان:- آقونشو، آی آلاباش!
 ایمه رسوچیلیق، بیر آزجا یاواش.
 سنمی فیل اوسته مریلدارسان؟
 باخ ئوزین، آی یازیق خریلدارسان!

کمان چالانلار اوز - اوژه او تورسون،
 قوى تارچيلار قالخوب آياغه دورسون.
 گلين ايندى نعمهنى باشдан چالاق،
 داغا، داشا، صحرايە شورش سالاق.»
 باشلادىلار نعمهلىرى چالدىلار؛
 ينه سىن چىخىمادى، حيران قالدىلار.
 ايششك باغىردى: «قارداشم! توختا، دور،
 من دويموشام عاشى، باخ، بودر:
 يېزىم بولىله او تورمامنز غلطىر،
 جر گە ايمە دوراق او مصلحتىر.»
 تابع اولدى تمامىسى او لاغا،
 اما ينه سىن گىتىمىدى او زاغا.
 ايشته ينه مناقشه باشلاندى،
 او تورماق اوستە سوزلرى او زاندى.
 بو ائنادە كىجىدى اوردان يېر بلبل،
 يالواردىلار: «سن ايت يېزه تأمل.
 يېز يېر نىجه كمانچا، تار تاپمىشىق.
 بوردا يېر عشرت مجلسى ياپمىشىق.
 خواهشىز بودر يېر آزجا زحمت
 چكوب، يېزه او تورمانى گل ئو گرت.»

سازندهلر

دجل ميمون، چولاق آبى، چې كېچى
 بير اولادغە يولداش اولدى هر اوچى.
 دورد سىلىچە بير موسيقى نعمهسى
 چالماغا ھم آهنك اولدى جىلسى.
 ايکى كمانچا، ايکى تار تاپدىلار،
 بير چىمنىن اوستىدە مجلس يابدىلار.
 او توردولار، طرب بزمى قوردولار،
 مضرابى تارە نە قدر ووردولار.
 سورىدى كمانچا يە آبى اللرين،
 آز قالدى كە لاب قوبارا تىللرين.
 حىفا كە، چىخىمادى تارىن صداسى،
 او جالمادى كمانچانىن نواسى.
 ميمون دىدى: «بىر دايائين قارداشلار!
 بو نوعلە او تورمازلار، يولداشلار!

ببل دیدی: «بونلار ایله کار آشماز،
 بو باش، قولاق کماڭچايا ياراشماز.
 موسیقى بیر ذوق ایستهیر بو صنعت،
 بیرده گۈرك علم ایله قابلیت.
 سیزدە كە يو خدر بونلاردان بیر انر،
 بوش بیرە ز حمت چىكمەين مختصر!».

نادسوندان

حيات

د گىشىر صورتىن ھر آندا حيات،
 گوستەرير مىن غرييە تصورات.
 ھر دقىقە دوشور بىر احوالە،
 او خشاپر ترىيىسىز اطفالە.
 گاه بىر نۇمە كىمى بى آهنگ،
 گاه بىر لوحە كىمى رىنگا رىنگ.
 بوردا بىر بوسە محبت وار،
 اوردا بىر ختجر عداوت وار.
 بوردا توى، اوردا اما ماتم وار،
 بوردا شادلىق، اوياندا مىن غم وار.
 بوردا جاھل نشاط عشرتىدە،
 اوردا عارف عذاب زەممىدە.

بوسېتون رنج و درد و محتىدر،
 بوسېتون غصىدر، مصىتىدر.
 بوسېتون اضطراب ايله دولودر،
 درلى-درلى عذاب ايله دولودر.
 ديرىلەك بىر محىط عماندر،
 ديرىلەك بىر بلالى زنداندر!

عاقل ايچون ايشيقلى گون شامدر،
 دلى يە اما گوندە بايرامدر.
 بىر ضعيفين ياتدا يوخ بىر عون،
 هر كليمىن يانىندا بىر فرعون.
 هاردا بىر آى گورونسە، هالىدە وار؛
 هاردا بىر قلب وارسا، نالىدە وار.
 هاردا بىر شمس وارسا، ظلمىت وار؛
 هاردا بىر گوز وار، اشك حسرت وار.
 دونن اوردا تو كولدى تورپاغا قان،
 يىتمش اما بو گون گل و رىحان.
 پر طاووس بالچىغا بولانوب،
 آياق آلتىدا ايشته تاپدالانوب.
 سن دونن پھلوان ايدىن مغۇرور،
 او لموسان ايندى عاجز و مقهور.
 ياشاماقلق بودر، حيات ايشته:
 بو گىدىن عمر بىنات ايشته!
 يو خدر عالمىدە بىر تەر عاقل
 كە ديسىن عمردن نەدر حاصل.

قورخما، بو زحمتلره قاتلاش، آلیش،
 غیرت ایله مسلکین اوزره چالیش.
 قطع اميد اولما!
 اویقويا دالمىشلارى قالدىر، اویات.
 عاجز و بىچارەلرە ال اوزات.
 كامە پاك حقى اعلا ايله،
 بو ديرى مىتلى احيا ايله!

ايەللى

آرش ايەللى، آرش اوونوت غىلى!...
 قاچما بالار قاباغندان گرى.

ظلمت شىدە قىزارىر دان يرى،
 هايدى قوچاق، هايدى ايگىد قوش، يرى.
 چارپش اوذاقدان گورونن نورە چات،
 وادى سىنايە يېش، طورە چات.
 گىت، ايەللى گىت، گرى قويمَا آياق،
 علم و ايشيق نامنە ياندىر چراق.

مشعل انسىتى بىرپا ايله،
 ظلمت وحشىتى امحا ايله.

قوى سنى تكفیر ايله سونلار همان،
 قوى سنى تحقير ايله سونلار همان.
 قوى جهاللار سنه بەتان دىسىن،
 قوى علما قىلئە فرمان دىسىن.

1899

مندرجات

۵۸	يادیندایمیدر؟	Abbas صحت . . .
۶۰	یاتمش اوشاق	اوخوجولاریما . . .
۶۱	تنبل	ترجمه حالم و یا هولولو . . .
۶۲	کوچه اوشاغی	بیان حال
۶۴	قوشلار . . .	وطن
۶۶	ایلک بهار . . .	شاعر و شعر پریسی . . .
۶۸	یاز	فریاد انتباہ و یا آمال . . .
۶۹	جوتچی و ایلان . .	وطنپرورانه . . .
۷۱	قافقاس	دلبیر حریته قطعه . . .
۷۳	گزرمسه	ترقی و طبیعتین قانونی . . .
۷۶	وطن	احمدین غیرتی . . .
۷۸	اوچ خورما آغاجی .	شراره
۸۲	قورت و قوزی . .	استقبال بزیمدر . . .
۸۴	بالق، ئوردك و خرچنک	اولمالی
۸۶	فیل و آلاباش . .	صابر
۸۸	سازندەلر . . .	شیخ سعدی . . .
۹۱	حیات	خواجہ حافظ . . .
۹۴	ایره لبی	بهار آخشمی . . .

1847.

894·362-1
С - 50 А

1842 1874 1847
Азэрб.

56

АББАС САХХАТ ★ ИЗБРАННЫЕ СТИХИ

(На азербайджанском языке)

БАКУ

АЗЕРИНОИЗДАТ

1945

J.R. 1945
184
107